

f.eks. ved ændringer af fysiske forhold i et nødområde, men alene opdatering af visse oplysninger, såsom telefonnumre, adresser, e-mailadresser, oplysning om ændringer i beredskabsmateriel eller vanddybde, m.v.

Til stk. 3.

Det foreslås at indsætte en bestemmelse, hvorefter sø- og sejladsikkerhedsmæssige forhold kan indgå i nødområdeplanerne efter forhandling med økonomi- og erhvervsministeren. Udpegning og anvendelse af nødområder er begrundet i både forureningsmæssige samt sø- og sejladsikkerhedsmæssige hensyn.

Lov om sikkerhed til søs, jf. lovbekendtgørelse nr. 903 af 12. juli 2007, der administreres af Økonomi- og Erhvervsministeriet (Søfartsstyrelsen), har som hovedsigte at sikre et højt sikkerhedsniveau til søs. Loven omfatter såvel skibes bygning, udstyr og drift af skibe som det menneskelige element såvel om bord på skibe som i de tilknyttede landbaserede funktioner. Loven indeholder imidlertid ikke specifikke bestemmelser, som giver adgang til at fastsætte regler om de planer for nødområder, som er foreskrevet i overvågningsdirektivets artikel 20 og indeholder ikke specifikke regler, der er møntet på nødområde-situationer, men indeholder dog bestemmelser, der vil være relevante ved anvendelse af nødområder, og som nødområdeplanerne derfor bør indeholde henvisning til.

I og med lov om sikkerhed til søs i vidt omfang giver mulighed for at henlægge varetagelsen af hensyn efter loven til andre ressortområder, herunder henlægge beføjelser efter loven til andre myndigheder, vurderer Økonomi- og Erhvervsministeriet (Søfartsstyrelsen), at det er unødvendigt tillige at regulere nødområder efter lov om sikkerhed til søs, men at det er tilstrækkeligt alene at indsætte den foreslåede bestemmelse i havmiljøloven – uanset havmiljølovens formål primært er at varetage hensyn til forureningsforebyggelse og -bekæmpelse, samt opretholdelsen af et beredskab til inøddegåelse heraf, jf. havmiljølovens §§ 1 og 2.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til stk. 4

Det foreslås, at miljøministeren får mulighed for at stille sikkerhed over for havne, der er udpeget som nødområder, for udgifter de måtte afholde ved at modtage skibe med behov for assistance. Kompetencen forventes i medfør af havmiljølovens § 48 delegeret til Søværnets Operative Kommando, der er ansvarlig for anvisning af skibe til nødområder.

I dag gælder som et almindeligt princip for alle havne, hvortil der er offentlig adgang, at der er modtage-

pligt for skibe i det omfang sikrings- og pladsforholdene tillader det, jf. havnelovens § 5.

Dette udgangspunkt modificeres af § 15 i bekendtgørelse nr. 1146 af 25. november 2004 om standardreglement for overholdelse af orden i danske erhvervshavne, hvorefter f.eks. et skib med brand om bord, synkefærdigt eller svært beskadiget skib og lignende, ikke må indbringes til havnen uden havnemyndighedens særlige tilladelse hertil. En sådan tilladelse kan indeholde krav om sikkerhedsstillelse.

Det kan i praksis være vanskeligt at opnå sikkerhedsstillelse fra skibet.

For at sikre, at Søværnets Operative Kommando kan anvise skibe med behov for assistance til en havn, der er udpeget som nødområde, og med henblik på at havnen kan få sikkerhed for dækning af sine evt. udgifter herved, foreslås det, at miljøministeren kan stille den fornødne sikkerhed.

Det bemærkes, at muligheden for at stille sikkerhed alene forudsættes anvendt i de tilfælde, hvor det viser sig, at et skib med behov for assistance ikke kan eller vil stille sikkerhed efter de almindelige regler, jf. havmiljølovens § 44 og de ovenfor nævnte regler. Det vil sige, at det, forinden der stilles sikkerhed efter den foreslåede bestemmelse, skal være forsøgt at opnå sikkerhedsstillelse hos skibets reder/ejer og forsikringselskab.

Til nr. 4 (§ 43, stk. 2)

§ 43, stk. 1 i den gældende havmiljølov vedrører forbud mod at fortsætte sejlads eller andre aktiviteter og påbud om, at sejlads eller andre aktiviteter skal følge bestemte retningslinjer overfor skibe og platforme, såfremt der er sket eller er fare for forurening af havet, og forbuddet eller påbuddet er nødvendigt for at forhindre eller bekæmpe forurening af havet. Det bemærkes, at der i det følgende er tale om et andet farebegreb end i stk. 1.

Forslaget til indsættelse af et nyt stk. 2 i § 43 vedrører forbud mod at fortsætte sejlads eller andre aktiviteter og påbud om, at sejlads eller andre aktiviteter skal følge bestemte retningslinjer overfor skibe, såfremt der er sket eller er fare for forurening af luften, og forbuddet eller påbuddet er nødvendigt for at forhindre eller bekæmpe forurening af luften.

Endvidere indebærer forslaget til en ny § 43, stk. 2, 2. pkt. at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om udøvelsen af de beføjelser, der er omfattet af forslaget til 1. pkt. vedrørende skibe.

Forslaget vedrører også platforme da den gældende § 43, stk. 2 (der bliver til stk. 3) – der vedrører platfor-